

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פירשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפירשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפירשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת תרומה

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקח מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש שבט שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב תרומהל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

יב	בעת המשכן בעבודות המשכן	ה	ישתדל לעשות מצות בממונו
יב	י"ג תיקוני המשכן	ה	לימוד התורה אפשר גם ללא תשלום
יג	תכלת מדג שבים כנרת	ה	מעשה מצוה צריך בתשלום
יג	סימן תכלת אינו יפה בחלום	ה	רוח טומאה אפשר לקבל בחינם
יג	כשמסתכל על תכלת שבציצית מיד עולה עליו יראת ה'	ה	כדי לקבל רוח הקדושה צריך להשתדל הרבה
יג	על ידי מעשים טובים של בני ישראל מתהפך לרחמים	ו	התרומה תקחו מאיש אשר אני
יג	ה' נמצא תמיד בין ישראל	ו	כשרואים אדם שמשתדל לרדוף אחר ה' בכל מאודו נדע שהשכינה שורה בו
יד	עשרה ראשונים מתקדשים עם השכינה	ו	צריך לרדוף אחר רשע ולקנותו בכסף כדי להחזירו בתשובה
יד	צריך שיהיו עשרה אנשים יחד	ו	שכרו של המחזיר רשע בתשובה
יד	גם אנשים הבאים אחר כך הם תיקונים	ז	גדולת מצות לימוד התורה
יד	כשאין עשרה אין מתתקן כל האברים	ז	לרדוף אחר מי שיודע תורה כדי ללמד ממנו
יד	כשיש כל התיקון שורה השכינה על העשרה מתפללים	ז	מעלת הלומד תורה
יד	איסור לדבר אז	ז	ויקחו לי תרומה כדי שיתייחד קודשא בריך הוא עם השכינה
יד	אשרי חלקו של הקם בבוקר מתוך שבח התורה שלמד לבילה	ז	הצדיקים כל רצונם הוא להדבק אל ה' שישרה השכינה למטה
יד	ז"א ועמו המלכות ביחד מזומנים בבוקר לקבל התפילות	ז	הצדיקים לוקחים את השכינה מאת ה' כדי שישירה ביניהם
טו	ה' קורא לעמו שיבואו להתקרב אליו	ח	על ידי תיקוני התפילה מושכים השכינה
טו	הנמצא ראשון בבית הכנסת הוא מתחבר עם השכינה	ט	כאשר המלכה באה זהו סימן שהמלך קבע דירתו כאן
טו	כאשר ה' בא לבית הכנסת ואין שם י אנשים מיד כועס	ט	כשה' אמר שהשכינה תשרה למטה שמחו ישראל בעבודתו
טו	משל לאחד שיצא לקראת המלך לפני כולם	ט	קודשא בריך הוא ושכינתיה הם יחד בלא פירוד
טז	השכינה מוצאת איש אחד בבית הכנסת כאילו כולם נמצאים	ט	השכינה שרתה למטה כמו למעלה ונתבטל אחיזת החיצונים
טז	לשבח את ה' בתשבחות של דוד המלך	ט	המשכן נעשה מקום להשראת השכינה כמו נשמה השוכנת בגוף
טז	ווי למי שמדבר בבית הכנסת דברי חולין	ט	כל הפרצופים העליונים מתאחדים זה תוך זה עד השכינה
טז	ג' מחנות של מלאכים מתקבצים יחד עם ישראל בתפילתם	ט	תיקון המלכות שתשרה השכינה בתחתונים
יז	כשמתפללים העם יחד הוא הדרת מלך	י	כדי שיתקיים העולם מוכרח שיהיה לה שורש למטה
יז	אם ה' בא והעם לא נמצא כל הטובה לא נמצא	י	תיקון השכינה על ידי הצדיקים והסרת השלמות על ידי הרשעים
יז	המלאכים מתחברים יחד עם ישראל בתיקוני השכינה	י	על ידי נדבת ליבם של כלל ישראל נשלמה השכינה
יז	כשאין ישראל באים אין בכוחם של המלאכים להתתקן	יא	המלכות נתגלתה אל כלל ישראל בגווניה
יז	די גם בעשרה אנשים	יא	את אותה המלכות בגווניה לקחו ישראל שתשרה ביניהם
יז	משה לא עשה את הארון כיון שהוא עצמו הוא סוד ז"א	יא	ישראל לוקחים את השכינה מאת המלאכים הממונים
יח	משה לא עשה האפד שזה הוא ביסוד ושם דרגא דאהרן	יא	בעת הגלות בכח התורה והמצות

ה' קיבל את עבודת אהרן רק כשנתקדש על ידי	יה	בשעת עשיית המנורה למדה השכינה להאומנים מה לעשות	כה
המשכן כעין מעשה שמים וארץ	יה	משה ראה את מט"ט משמש למעלה וכך התלמד	כה
הכרובים שלמעלה כשבא להם אור אומרים שירה	יה	לא הוקם המשכן למעלה עד שהוקם המשכן למטה	כה
בכל יום בזמנים ידועים היו הכרובים למטה מעלים כנפיהם	יה	מיכאל משמש בתוך משכן מט"ט	כו
דבר ששורה עליו רוח העליון נכנס בו רוח חיים	יט	למעלה שני משכנות ושני כהנים	כו
קל וחומר ממטה אהרן	יט	ה' הראה למשה צורת כל דבר למעלה	כו
כשישראל היו צדיקים היו הכרובים בדבקות פנים בפנים	יט	ה' הראה למשה כל הכלים בתוך המלכות	כו
איך היו ישראל יודעים מה הכרובים עושים	יט	ה' הראה למשה כל דבר בד' מיני אש	כו
א' על ידי עשן הקרבנות	יט	משה אמר לחכמי לב ונחשב כאילו עשה בעצמו	כז
ב' על ידי שראו ארי אוכל הקרבנות	יט	הכל נקרא על שמו של משה שהוא הקים את המשכן	כז
ג' על ידי הכהן בשעה שברך את ישראל	יט	כל החלקים של המשכן מצטרפים לגוף אחד	כז
השולחן במשכן לא היה רגע ללא לחם	כא	המשכן הוא כמו אבריו של אדם	כז
בשעה שמברך יהיה על שלחנו לחם	כא	גם מצות התורה כשמתיוחדים יחד זה תיקון שלם	כז
אסור לברך על שלחן שלא אמרו עליו דברי תורה	כא	מי שאינו מקיים אפילו מצוה אחת הוא פוגם	כז
שלחן אשר לפני ה'	כא	תיקון השכינה על ידי עשר ספירות	כט
שלחן שלא אמרו עליו דברי תורה	כא	הקרסים נראו ככוכבים	כט
שלחן שאמרו עליו דברי תורה עולה לפני ה'	כב	ד' אותיות דאדנ"י ודהו"ה נכללים יחד ביחוד	כט
בשלחן צריך גם דברי תורה וגם לתת לאכול לעניים	כב	משכן שלמטה עומד בסוד משכן של מלכות ומלכות במשכן דאמא	ל
מלאך אחד מברך את בעל הבית	כב	לתת מקום לקליפת נוגה כדי שישמור על הקדושה	ל
מלאך אחד אומר שבכח התורה שאמרו יתברך השלחן למעלה	כב	יריעות עזים עולים למספר ד"ל שזה העני ביותר	ל
מסלקים השלחן בצניעות	כב	יריעות המשכן עולים למספר ל"ב שהוא רומז ללב	ל
שלחן של אדם מזכה לו	כב	נתיבות החכמה	ל
השלחן הוא העיקר	כב	הקרשים דומים לשרפים	ל
מן השלחן יוצא מזון לעולם	כב	הקרשים סובבים את קדש הקדשים ששם היחוד	לא
על ידי אכילת הכהנים מתברכים המאכלים שלא ישלוט בהם יצר הרע	כב	לעשות חופה יפה לכבוד השכינה הבאה לשמחה	לא
הכהנים בעצמם היו צריכים לזה יותר מכל העם	כב	כסא יפה לכבוד אליהו בכל ברית	לא
שלחן בצד צפון	כב	כלה צריכה שבע ברכות	לא
לאכול בנקיות הגוף	כב	בריה התיכון מהחמשה בריחים והוא בסוד דיעקב	לא
מים אחרונים לצד הסטרא אחרא	כב	יעקב הוא בריח התיכון שאחוז בימין ושמאל	לא
בריא לגוף אם אוכלים בגוף נקי	כד	ביעקב נכללים חסדים דאבא וגבורות דאמא	לב
אין הברכה שורה במקום ריק	כד	מוכרח שהכל הוא אחד וכולם תלויין באור אין סוף ברוך הוא	לב
שמו לחם הפנים	כד	השלמות הוא כשהחסד והגבורה נכללים זה בזה	לב
		יש רק מועטים העוסקים בתורה	לב

❖ פרשת תרומה ❖

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קכח ע"א

ישתדל לעשות מצות בממונו

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה^[א] מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבֹו תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי",
 אמר רבי שמעון, כל מי שמבקש לעמל במצוה, ולעמל בעבודת הקדוש ברוך הוא,
 צריך שלא יעמל בזה ריקם ובחנם, רק נצרך לו לאדם לעמל בזה כראוי לפי כחו, כמו
 שכתוב: **"אִישׁ כַּמְתֵּנָת יָדוֹ וּגְוִי"** (דברים טז, יז).

לימוד התורה אפשר גם ללא תשלום

ואפשר תאמר, הלא כתוב: **"לָכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלֹא כֶסֶף וּבְלֹא מַחִיר יֵין וְחֶלֶב"**
 (ישעיהו נה, א), שזה הוא בחנם, והוא בעבודת הקדוש ברוך הוא, אלא לעמל בתורה
 כל מי שרוצה זוכה בה, ולעמל בידיעת הקדוש ברוך הוא, כל מי שרוצה זוכה בו בלי
 שכר כלל.

מעשה מצוה צריך בתשלום

אבל לעמל בעבודת הקדוש ברוך הוא במה שתולה במעשה, אסור לקחת לו על חנם וריקם,
 לפי שאינו זוכה במעשה ההוא כלל להמשיך עליו רוח קדושה אלא בשכר שלם.

רוח טומאה אפשר לקבל בחינם

בספר חכמת הכשפים שלמד אשמדאי לשלמה המלך נמצא, כל מי שרוצה לעמל להעביר
 מעליו רוח הטומאה, ולהכניע אותו הרוח, פעולה ההוא שרוצה לעמל בו, צריך
 לקנותו בשכר שלם, בכל מה שיבקשו ממנו, בין מעט בין הרבה, לפי שרוח הטומאה נזדמן
 תמיד בחנם וריקם, ונמכר בלי שכר, ומכריח לאנשים לשרות עליהם, ומפתה אותם לדור
 עמהם בכמה מיני פתוי, בכמה דרכים יעקש אותם שידורו עמהם.

כדי לקבל רוח הקדושה צריך להשתדל הרבה

ורוח הקדושה לא כן, אלא בשכר שלם ובעמל רב וגדול, ובטהרת גופו ובטהרת משכנו,
 וברצון הלב והנפש, והלואי שיוכל להרויח לו שישים מדורו עמו, ועם כל זה צריך

❖ **זיו הזוהר** ❖

א. דורש **"וַיִּקְחוּ לִי"** מלשון קיחה וקנין, פירוש לקנות המצות בכסף ולא בחנם.

להזהר ללכת בדרך הישר, שלא ינטה לימין ולשמאל, ואם לא מיד נסתלק ממנו ונתרחק ממנו, ואינו יכול להרויח לו כמקדם.

ועל כך כתוב: **"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ"**, מזה שנקרא איש, שמתגבר על יצרו, וכל מי שמתגבר על יצרו נקרא איש.

התרומה תקחו מאיש אשר אני (ה) רוצה בו

"אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ", מהו **"אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ"**, אלא שהקדוש ברוך הוא רוצה בו, ככתוב: **"לָךְ אָמַר לָבִי"** (תהלים כז, ח), **"צוּר לִבִּי"** (תהלים עג, כו), **"וְטוֹב לִבִּי"** (משלי טו, טו), **"וַיִּיטֵב לָבוֹ"** (רות ג, ז), כולם בהקדוש ברוך הוא מדבר^ל, אף כאן **"אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ"**, ממנו **"תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי"**, שהרי שם אני נמצא ולא במקום אחר.

כשרואים אדם שמשתדל לרדוף אחר ה' בכל מאודו נדע שהשכינה שורה בו ובמה נדע שהקדוש ברוך הוא רוצה בו וישים משכנו בו, כאשר נראה שרצון איש ההוא לרדף ולעמל אחרי עבודת הקדוש ברוך הוא, בלבו בנפשו ובמאודו, ודאי נדע בו ששורה עליו השכינה, ואז צריכים לקנות האיש ההוא בכסף מלא, להתחבר עמו וללמד ממנו, ועל כן היו אומרים הקדמונים וקנה לך חבר, בשכר שלם נצרך לקנותו, כדי לזכות בהשכינה, עד כאן אזהרה שנצרך לרדף אחר הזכאי ולקנותו.

צריך לרדוף אחר רשע ולקנותו בכסף כדי להחזירו בתשובה

וכמו כן זכאי ההוא צריך לרדף אחר הרשע, ולקנותו בשכר שלם, בשביל שיסיר ממנו זוהם ההוא, ויכניע צד הטומאה, ויתקן לנפשו, לפי שיהיה נחשב עליו כאילו הוא בראו, וזה הוא השבח שיתעלה בו כבודו של הקדוש ברוך הוא יותר משבח אחר, והתעלות הזאת היא יתרה מהכל, מפני מה, לפי שהוא גרם להכניע לצד הטומאה, ולהעלות כבודו של הקדוש ברוך הוא, ולכך כתוב באהרן, **"וְרַבִּים הָשִׁיב מֵעֵוֹן" (מלאכי ב, ו), וכתוב: **"בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם"** (מלאכי ב, ה).**

שכרו של המחזיר רשע בתשובה

בא וראה, כל מי שאוחז ביד הרשע, ומתיגע בו שיעזוב דרכו הרע, הוא נתעלה בשלשה שבחים, מה שלא נתעלה כך איש אחר, כי הוא גורם להכניע לצד הטומאה, וגורם שיתעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו, וגורם לקיים לכל העולם בקיומו למעלה ולמטה, ועל איש הזה כתיב: **"בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם", וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה בעולם הזה, וזוכה לעולם הבא, כל ממוני הדינים אין יכולים לדונו, הן בעולם הזה והן בעולם הבא, נכנס בשנים עשר שערים ואין מי שימחה בידו^ל, ועליו כתוב: **"גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ יְהוָה יִרְעוּ דֹּר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ"**, **"הוֹן וְעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֹדַת לְעַד"**, **"זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לַיִּשְׂרָאֵל וְגוֹ"** (תהלים קיב, ב', ג', ד').**

זיו הזוהר
א. היינו י"ב שערים שיש ברקיע השמים, שדרך שם לכל העולם, כמו מן הלב שבגוף לכל אברי הגוף.
ב. כי הוא לב כל העולם כולו, שנובע ממנו חיות עולות התפילות של י"ב שבטים.

רעיא מהימנא חלק ב' פרשת תרומה דף קלד ע"ב

גדולת מצות לימוד התורה

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי", מצוה זו ללמד תורה בכל יום, שזוהו סוד אמונה העליונה, לדעת דרכי הקדוש ברוך הוא, שכל מי שעמלו בתורה, זוכה בעולם הזה וזוכה בעולם הבא, וניצל מכל מקטריגים רעים, לפי שהתורה היא סוד האמונה, שכל מי שעוסק בה, עוסק באמונה העליונה, והקדוש ברוך הוא משרה שכינתו בתוכו שלא תסיר ממנו.

לרדוף אחר מי שיודע תורה כדי ללמד ממנו

מי שיודע דברי תורה, נצרך לרדף אחריו, וללמד דבר ההוא ממנו, לקיים הסוד שכתוב: "מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי", שהתורה היא עץ חיים, לתת חיים לכל, מי שמתגבר בתורה, מתחזק בעץ החיים, כמו שכתוב: **"עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ"** (משלי ג, יח).

מעלת הלומד תורה

והרבה סודות עליונים ביארנו במי שעמלו בתורה, שזוכה להתקשר בהתורה שלמעלה, בעולם הזה אינו שוכך, ולא ישכך בעולם הבא, ואפילו בהקבר שפתותיו דובבות בתורה, ככתוב: "דוֹכָב שִׁפְתֵי יֹשֵׁנִים" (שיר השירים ז, י).

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קלד ע"ב

ויקחו לי תרומה כדי שיתייחד קודשא בריך הוא עם השכינה

"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה וגו', אמר רבי המנונא הזקן, כאן נרמז היחוד בכלל אחד שלמעלה עם שלמטה, ויקחו תרומה לא כתוב, אלא **"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה"**, שלמעלה ושלמטה בכלל אחד, בלי פרוד כלל^[1].

הצדיקים כל רצונם הוא להדבק אל ה' שישרה השכינה למטה

"מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי", זה המקרא כך היה לו לומר, כל איש אשר ידבנו לבו יתן את תרומתי, אלא סוד יש כאן לאותן שרי התורה, זכאים הם הצדיקים שיודעים להשים רצון לבם אצל מלך העליון הקדוש, וכל תשוקת לבם אין היא על עניני עולם הזה ובתאוה בטלה שלו, אלא יודעים ועמלים להשים רצונם להתדבק למעלה, בשביל להמשיך רצון רבונם אליהם מלמעלה למטה.

הצדיקים לוקחים את השכינה מאת ה' כדי שישרה ביניהם

זהו שכתוב: "מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ", "לָבוֹ", הוא המטרונה שלו, "יִדְבְּנוּ", להדבק בה, כבעל שאוהב לאשתו תמיד, מן כל איש ההוא שהוא אדון הבית ובעלה של המטרונה, ממנו **"תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי"^[2], דרך העולם הוא, מי שרוצה ליקח אשתו של איש**

זיו הזוהר

ד. דורש שתי התבות **"לִי תְרוּמָה"**, **"לִי"**, רמז על מדת התפארת, עלמא דדכורא, **"תְּרוּמָה"**, רמז על מדת המלכות, עלמא דנוקבא, מקור השכינה הקדושה, יקחו ישראל אותם לזווגם ביחוד, על ידי כח עבודתם בתורה ותפלה ומצות. ח. **"כָּל"**, רמז על מדת היסוד, **"אִישׁ"**, רמז על מדת התפארת,

ממנו, מקפיד הבעל ואינו מניח לקחתה, אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן, אלא "זאת תְּרוּמָה" (יחזקאל מה, יג), זו השכינה הקדושה, אף על פי שכל אהבתה היא אליו, וכל אהבתו היא אליה, לוקחים אותה ישראל ממנו שתשרה ביניהם.

על ידי תיקוני התפילה מושכים השכינה

ואף על פי שהם לוקחים אותה, אין יכולים לקחתה אלא ברשות בעלה וברצון שלו, לעבוד עבודתו באהבה אליו, ואז בכח האהבה שלו, "תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי", וכל זה באותן העבודות של התפלה, והתקון והסדור שמסדרין ישראל בכל יום ובזמנים ובשבתים.

זיו הזהר נאצל ממדת המלכות, לשכון בין תחתונים, רמז על מדת המלכות שנקראת מטרונה, המתנהגים בקדושה, ולשכון במקום הקדוש. "לבו", רמז על השכינה הקדושה, שהיא אור "תְּרוּמָתִי", רמז על השכינה הקדושה, שהיא אור

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קמ ע"ב

כאשר המלכה באה זהו סימן שהמלך קבע דירתו כאן

רבי אבא אמר, כאשר שמעו ישראל מעשה המשכן, היו שמחים, משל למלך שהיה בין עמו, ולא היתה המלכה עם המלך, כל זמן שהמלכה לא היתה עם המלך, לא היה העם מוחזק בו, והם לא ישבו לבטח, כיון שבאה המלכה, שמח כל העם וישבו לבטח.

כשה' אמר שהשכינה תשרה למטה שמחו ישראל בעבודתו

כך בתחלה אף על פי שהקדוש ברוך הוא עשה להם נסים ומופתים על ידי משה, לא הוחזק העם, וכיון שאמר הקדוש ברוך הוא **"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה"**, **"וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם"** (ויקרא כו, יא), מיד נתחזקו כולם, ושמחו בעבודת הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב: **"וַיְהִי בַּיּוֹם כָּלֹת מֹשֶׁה"** (במדבר ז, א), שירדה כלת משה לארץ.

קודשא בריך הוא ושכינתיה הם יחד בלא פירוד

ובשביל זה כתוב: **"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה וגו'"**, ויקחו אלי תרומה לא כתוב, אלא **"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה"**, להראות שהכל אחד בלי פירוד^[1].

השכינה שרתה למטה כמו למעלה ונתבטל אחיזת החיצונים

ומעשה המשכן כדמיון שלמעלה, זה לעומת זה, שתתכלל השכינה מכל הצדדים למעלה ולמטה.

המשכן נעשה מקום להשראת השכינה כמו נשמה השוכנת בגוף

וכאן בזה העולם מעשה המשכן כמעשה הגוף, שנכלל הרוח בתוכו, וזאת השכינה שנכללת למעלה ולמטה, הוא רוח הקודש, ולעולם היא נמשכת ונכנסת תוך סוד הגוף^[2], שישירה המוח בתוך קליפה, הכל כמו שראוי.

כל הפרצופים העליונים מתאחדים זה תוך זה עד השכינה

וזה רוח הקודש נעשה כמו גוף, שיתכלל בתוכו רוח אחר עליון זך ומאיר, והכל כך נאחז, ונכלל זה בזה, ונכנס זה בזה, עד שנאחז בזה העולם שהוא קליפה האחרונה שמבחוץ.

זיו הזוהר

השפע להשפיע למטה. ז. סוד הגוף היינו המקום שיכול להיות השראת השכינה בזה העולם, הן במקום, והן באדם, ככתוב **"וַיֵּשֶׁב מִשְׁכְּנוֹ שְׁלֹו אֱהָל שִׁכְנוֹ בְּאֶדָם"** (תהלים עח, ס).

ו. פירוש, שאור השכינה שנתרמה ונאצלה ממדת המלכות שלמעלה, לשכן בין תחתונים, היא תמיד דבוקה במדת המלכות, כמו המעין בהמקור, וכן מדת המלכות דבוקה בעלמא דדכורא, לקבל משם

סתרי תורה חלק ב' פרשת תרומה דף קמו ע"א

תיקון המלכות שתשרה השכינה בתחתונים

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה וגו'", סוד הסודות למביני חכמה, כאשר עלה ברצון הנסתר מכל הנסתרים, לעשות כבוד לכבודו^[1], היה מנשב רוח מנקודה העליונה, הנמשכת מלמעלה למטה, ועשה תקונו להתישב בעולם הזה.

כדי שיתקיים העולם מוכרח שיהיה לה שורש למטה

למה, לפי שאם לא יהיה עיקר ושורש בעולם הזה, לא יהיה כלי להשפיע בזה העולם כלל, ואם לא ישפיע לזה העולם, מיד יהיה נאבד ולא יוכל להתקיים אפילו רגע אחד, אבל לבעבור שתקונו הוא מעולם הזה, נתמלא מצד אחד להשפיע לעולם הזה, ומצד אחר נתמלא להשפיע למלאכים העליונים, וכולם נזונים ממנו ביחד, שלמות התקון של זה הרוח, הוא רוחות הצדיקים בעולם הזה.

תיקון השכינה על ידי הצדיקים והסרת השלמות על ידי הרשעים

רוח זה נשתלם בזמן שחונך וירד ומהללאל היו בעולם, וכאשר נתרבו רשעי העולם, הסירו שלמות ההיא ממנו, ואחר שנאבדו, בא נח והשלים לו, בא דור הפלגה והסירו שלמות ההיא ממנו, בא אברהם והשלים לו, בא אנשי סדום והסירו השלמות ממנו, בא יצחק והשלים לו, באו הפלשתים ורשעי הדור והסירו השלמות ממנו, בא יעקב ובניו מטה שלמה והשלימו לו.

יצאו מארץ הקדושה וירדו למצרים, ובשבילם נתעכב שם, ולפי שחזרו שם ישראל למעשה מצרים, נכפף, והוסר שלמות ההוא.

על ידי נדבת ליבם של כלל ישראל נשלמה השכינה

עד שיצאו ישראל ממצרים ובאו לעשות המשכן, אמר הקדוש ברוך הוא, רצוני לדור ביניכם, אבל אינני יכול עד שתתקנו אותו הרוח שלי, שישרה ביניכם, זהו שכתוב: **"וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹכְכֶם"**, וזהו הסוד, שכתוב: **"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה"**.

זו הוזהר

ובאמצעות השכינה תחלק השפע הן למלאכים והן לבריות, והשם תרומה נאה להשכינה לבעבור שנתרמה ונאצלה מספירת המלכות להאיר ולשכן בין תחתונים במדרגות שונות, כנזכר ברמב"ן ובאורח החיים על הפסוק **"אֲנֹכִי אֲרִי עִמָּךְ מִצְרִימָה"**, ומוכח מכאן שאין השכינה כבוד נברא כדעת הרמב"ם במורה נבוכים, אלא שהיא כבוד נאצל כדעת הרמב"ן, ואורה הוא אור עצם האלהות במדרגה קטנה, לפי ערך השתלשלותה והתרחקותה מן מקורה, והיינו כמשל הנפש מן הרוח, והרוח מן הנשמה, והאמת הוא שכיון שאין פירוד הכל אחד, וסוף מעשה במחשבה תחלה, וכדברי אליהו: כתר עליון איהו כתר מלכות ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית, וכל ענין המקדש הוא למען תשכון שם השכינה בהדר גאונה, ובזה יבין

ח. **סתרי תורה כאן מדבר בסוד ענין השכינה הקדושה.** כאן נתבאר סוד בנין השכינה, תועלתה אלינו, והשתלמותה מאתנו, ואפרש בתכלית הקצור, הנה ספירת מלכות נקראת כבוד הוי"ה, והיא בבחינת עלמא דנוקבא, ומקומה בגבהי מרומים, ורצה הקדוש ברוך הוא לעשות כבוד לכבודו, וזו היא שנקראת שכינה ונקראת כנסת ישראל או כלה, למען תשכן בתחתונים לקבל מהם השתלמות על ידי תורה ותפלה ומצות, ולגרום ולפעל בזה שספירת מלכות תזווג ותתיחד עם הקדוש ברוך הוא, היינו הספירות הקודמות, שהן בבחינת עלמא דדכורא, וזאת ההשתלמות ממעשה התחתונים נרמז בהפסוק **"תנו עז לאלהים וגו'"** (תהלים סח, לה), ועל ידי הזדווגות הזאת, תתמלא ספירת מלכות ברב שפע מעולמות העליונים,

אמר משה להקדוש ברוך הוא, מי הוא זה שיכול לקחתה ולתקנה, אמר לו הקדוש ברוך הוא, משה, לא כמו שאתה חושב, אלא **"מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוּ וְגו'**", מן הרצון הטוב ההוא והרוח שלהם, תקחו אותה ותתנו לה שלמות.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קמו ע"א

המלכות נתגלתה אל כלל ישראל בגווייה

"וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם זֶהב וְכֶסֶף וְנִחְשֶׁת וְגו'", אמר רבי יוסי, הרי אמרו, שכאשר נגלה הקדוש ברוך הוא על הר סיני, כאשר נתנה התורה לישראל בעשרת הדברות, כל דבור ודבור נעשה קול, וזה הקול נתפשט לע' קולות, והיו כולם מאירים ונוצצים לעיני כל ישראל, והיו רואים עין בעין זיו הכבוד שלו, זהו שכתוב: **"וְכָל הָעָם רְאִים אֶת הַקּוֹלֹת"**, רואים ודאי.

את אותה המלכות בגווייה לקחו ישראל שתשרה ביניהם

וְאֵז כל מה שראו ישראל בזמן ההוא, היו רואים בתוך מאור אחד שהאירו בו כל אותן אורות האחרים^[ט], והיו משתוקקים לראותו, אמר להם הקדוש ברוך הוא, מאור ההוא שראיתם בהר סיני, שהיו מאירים בו כל אותן הגוונים של אורות אחרים, והשתוקקות שלכם אליו, תקבלו לה ותקחו אותה אצלכם, ואותן הגוונים שמאירים בה אלו הם^[יא] **"זֶהב וְכֶסֶף וְנִחְשֶׁת וְגו'."**

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קמז ע"א

ישראל לוקחים את השכינה מאת המלאכים הממונים

רבי אלעזר אמר, **"וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם"** קשה להבין^[יא], אלא כך הוא ענינו, **"וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה"**, מי, בני ישראל, **"מֵאֵת כָּל אִישׁ"**, אלו מלאכים העליונים למעלה, לפי שעליהם זאת התרומה מתרוממת, שהם מרימים לה תמיד אצל מלך העליון, שהרי הם מעלים אותה תמיד אצל מלך העליון.

וכאשר ישראל זכאים, לוקחים הם אותה מהם ומורידים אותה למטה, זהו שכתוב: **"מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוּ"**, ומי הם, אלו הם ארבעה מלאכים המרימים לה למעלה, שהלב ההוא רוצה בהם, וזאת התרומה היא עומדת עליהם, ואף על פי שהיא קיימת עליהם ושוכנת על גביהם, **"תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי"**, תקחו אותה מהם להורידה למטה.

בעת הגלות בכח התורה והמצות

ובאיזה כח בזמן הגלות, בכח מעשים טובים ותפלות ובקשות ולקיים מצות התורה.

זו הזוהר

החסד, נחשת גוון הממוצע זו ספירת התפארת. **יא.** כיון שכל הדרשות של זוהר הן שתרומה רמז על השכינה הקדושה, אם כן היה צריך לומר וזאת התרומה אשר תקחו ממני.

ט. זו השכינה הקדושה, כשהיא נכללת בשורשה במדת המלכות, מאירים בה כל הגוונים של שאר הספירות. **י.** זהב גוון אדום זו ספירת גבורה, כסף גוון לבן זו ספירת

בעת המשכן בעבודות המשכן

ובזמן המקדש, בכח אותן הגוונים הנראים למטה כדמיון שלמעלה, באותן עבודות האחרות, אותן הגוונים המשיכו למטה את התרומה ההיא, ונצחו הגוונים שלמטה לאותן הגוונים שלמעלה, והמשיכו להם אלה הגוונים לגוונים העליונים, ונכנסו אלה באלו, ונעשה אלה גופות לאלו, ועל כן **"תקחו מאתם"** כתוב.

י"ג תיקוני המשכן

"זָהָב וְכֶסֶף וְנִחְשֵׁת וְתַכְלֶת", כולם הם בסודות שלמעלה, ונכללים למטה בגבריא"ל, מיכא"ל, אוריא"ל רפא"ל, וארגמן, היינו זהב וכסף, שמחזרים להכליל ביחד מיכאל וגבריא"ל, ותולעת שני נכלל באוריא"ל, ושש נכלל ברפאל, עד כאן הסוד של ז' עמודים למעלה, תוך ז' עמודים שלמטה, ועזים ועורות אלים מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים שמן למאור ואבני שהם, כל אלה ביארו החברים בסודות ידועים, ואלה הם י"ג מינים, והם תקון המשכן.

מרכז
הזוהר
העולמי

טלפון 0548436784

קבר רבי שמשון בר יוחאי ז"ע
אוהל הרשב"י

ת.ד. 612 בני ברק

30,000 איש

הצטרפו כבר

בא והצטרף!!!

את אחי אנוכי מבקש,
להסיר מעמינו מכשול ומוקש,
להיות מהאנשים הנבחרים,
שיזכו את קרן ישראל מעפר להקים,
וישראל עם קדושים כבר קיבלו עליהם, 30,000 אנשים,
ללמוד הזוהר כל יום מזמנם להקדיש,
מספר דקות כל איש ואיש,
ועתה בא והצטרף אלינו,
לקרב ולקבל פני משיח צדקינו,

להצטרפות: טל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com

וכל אלו שיצטרפו ויקבלו עליהם ללמוד מספר דקות
יהיו שותפים לכולל הולמים זוהר כל יום בחצות הלילה
בהיכל דרשב"י במירון

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קמט ע"ב

תכלת מדג שבים כנרת

רבי יצחק אמר, "תְּכֵלֶת" הוא מן הדג שבים כנרת, שהוא בחלקו של זבולון, ונצרך גוון זה למעשה המשכן, שיהיה נראה בו זה הגוון.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנב ע"א

סימן תכלת אינו יפה בחלום

אמר רבי שמעון, הרי אמרו, שכל הגוונים יפים לחלום חוץ מתכלת, לפי שהוא מורה על כסא הדין לדון דיני הנשמות, ומדרגה זו גוון לבן היא, אלא בשעה שעומדת לדון דיני נפשות אז היא גוון תכלת.

כשמסתכל על תכלת שבציצית מיד עולה עליו יראת ה'

ובשעה שרואה האדם גוון הזה, נזכר לעשות מצות רבונו, כדמיון נחש הנחשת בשעה שהיו מביטים בו, היו יראים מלפני הקדוש ברוך הוא, ושומרים עצמם מכל עברות, ובשעה שיראת הקדוש ברוך הוא עלתה עליהם, מיד נרפאו, מי גרם להם לירא מלפני הקדוש ברוך הוא, נחש ההוא רצועה ההיא שהביטו בה, כמו כן תכלת, "וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה'" (במדבר טו, לט), מפני אותה היראה שלו, ועל כן היה תכלת במשכן.

על ידי מעשים טובים של בני ישראל מתהפך לרחמים

אמר רבי יצחק, זה שאמר רבנו שתכלת כסא הדין הוא, וכאשר נראה בגוון זה אז הוא כסא הדין לדון דיני נפשות, מתי היא ברחמים, אמר לו, בשעה שהכרובים מחזירים פניהם זה לזה, ומסתכלים פנים בפנים, שכאשר אלו הכרובים מסתכלים פנים בפנים, אז כל הגוונים מתקנים, ונהפך גוון התכלת לגוון אחר, גוון ירוק נהפך לגוון לבן, ועל כן בהפוך הגוונים נהפך מדין לרחמים, וכן מרחמים לדין, והכל ניכר בהפוך הגוונים, וכמו שמסדרים ישראל התקונים שלהם לפני הקדוש ברוך הוא, כך מתקיים הכל וכך נסדר למעלה, ועל זה כתוב: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר" (ישעיהו מט, ג), באותן הגוונים הכלולים זה בזה.

זוהר חלק ג' פרשת נשא דף קכו ע"א

ה' נמצא תמיד בין ישראל

"וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם", רבי אלעזר פתח, "מִדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ וּגו'" (ישעיהו נ, ב), כמה חביבים הם ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שבכל מקום שהם שוכנים,

נמצא הקדוש ברוך הוא ביניהם, לפי שאינו מסיר אהבתו מהם, מה כתוב: **"וְעָשׂוּ לִי מִקֹּדֶשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם"**, **"וְעָשׂוּ לִי מִקֹּדֶשׁ"** סתם, שכל בית הכנסת שבעולם נקרא מקדש, וכך ביארו.

עשרה ראשונים מתקדשים עם השכינה

שהשכינה מקדמת לבית הכנסת, וזכאי הוא זה האיש שנמצא מאותן עשרה הראשונים בבית הכנסת, לפי שבהם נשתלם מה שנצרך להשתלם, והם נקדשים לראשונה בהשכינה.

צריך שיהיו עשרה אנשים יחד

הרי נצרך שיהיו נמצאים עשרה בזמן אחד בבית הכנסת, ולא שיבואו אחד אחד, כדי שלא יתעכב שלמות האברים, שהרי האדם בזמן אחד עשאו הקדוש ברוך הוא, והתקין לו ביחד כל אבריו, זהו שכתוב: **"הוא עֲשֶׂה וַיִּכְנֹנֶה"** (דברים לב, ו).

גם אנשים הבאים אחר כך הם תיקונים

כדמיון זה, כיון שהשכינה מקדמת לבית הכנסת, נצרך שימצאו שם עשרה ביחד, וישתלם מה שנצרך להשתלם, ואחר כך יתוקן הכל, ובמה תולה תקון הכל, ככתוב: **"בְּרַב עִם הַדֶּרֶת מְלֶךְ"** (משלי יד, כח), ולכן העם הבא אחר כך, כולם הם תקון הגוף.

כשאין עשרה אין מתתקן כל האברים

וכאשר השכינה מקדמת ובאה, ואנשים אין באים ביחד כראוי, קורא הקדוש ברוך הוא, **"מִדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ"** (ישעיהו נ, ב), מהו **"וְאֵין אִישׁ"**, שאין נתקנים האברים, ואין הגוף נשתלם, שכאשר אין הגוף נשתלם, אין איש¹, ולפיכך כתוב: **"וְאֵין אִישׁ"** דוקא.

כשיש כל התיקון שורה השכינה על העשרה מתפללים

ובא וראה, בשעה שהגוף נשתלם למטה, קדושה העליונה באה ונכנסת בגוף הזה, ונעשה למטה כדמיון שלמעלה ממש.

איסור לדבר אז

ואז כולם צריכים להזהר שלא יפתחו פיהם לדבר בעניני העולם, לפי שאז עומדים ישראל בשלמות העליונה, ונקדשים בקדושה העליונה, אשרי חלקם.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קלא ע"א

אשרי חלקו של הקם בבוקר מתוך שבח התורה שלמד בלילה

רבי שמעון אמר, אשרי חלקו של זה הקם בבקר מתוך שבחה של תורה שלמד בלילה.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קלא ע"א

יב. כל מקום הראוי להשראת אור השכינה נקרא גוף על דרך שם המושאל, כמו שהגוף הוא מוכן שתשרה בו הרוחניות של נפש רוח ונשמה, וכיון

שדוקא בכל בי עשרה שכינתא שריא, נקראים העשרה בשם גוף, כיון שראויים לאור השכינה שתשרה ביניהם.

ז"א ועמו המלכות ביחד מזומנים בבוקר לקבל התפילות

על זמן תפלת שחרית מה כתוב: **"אָמַר שְׁמֵר אֶתָּה בִּקְרָ וְגַם לַיְלָה אִם תִּבְעִיּוֹן בְּעִיּוֹ שְׁבוּ אֶתִּי"** (ישעיהו כא, יב), **"אָמַר שְׁמֵר"** זה מטטרון, **"אֶתָּה בִּקְרָ"** זו תפלת שחרית, שהוא מושל היום, ועמו זה המושל על הלילה, ואפשר תאמר שהוא בא בלבדו, ונפרש בחינת זכר מבחינת נקבה, הרי כתוב: **"וְגַם לַיְלָה"**, שניהם ביחד, ואין נפרשים זה מזה לעולם, וזה הקול קורא אלה הדברים: **"אֶתָּה בִּקְרָ וְגַם לַיְלָה"**, שניהם מוכנים לכם.

ה' קורא לעמו שיבואו להתקרב אליו

מכאן ולהלאה **"אִם תִּבְעִיּוֹן"** אם תתפללו תפלתכם בתחנה לפני מלך הקדוש, **"בְּעִיּוֹ"** התחננו והתפללו תפלתכם, **"שְׁבוּ"** תחזרו לרבונכם, **"אֶתִּי"** כזה שמוכן לקבל את בניו ולרחם עליהם, כמו כן הקדוש ברוך הוא, בחינת בקר ובחינת לילה, קורא ואומר **"אֶתִּי"**, זכאי עם הקודש שרבונם מבקשם, וקורא להם לקרבם אליו.

הנמצא ראשון בבית הכנסת הוא מתחבר עם השכינה

ואז עם הקודש צריכים להתחבר וליכנס בבית הכנסת, וכל מי שמקדים לבוא תחלה נתחבר בהשכינה בחבור אחד.

בא וראה, זה הראשון שנמצא בבית הכנסת, אשרי חלקו, שהוא עומד במדרגת בחינת צדיק עם השכינה^[ג], וזה סוד מה שכתוב: **"וּמִשְׁחֵרֵי יִמְצְאֲנִי"** (משלי ח, יז), הוא עולה במעלה עליונה.

כאשר ה' בא לבית הכנסת ואין שם "אנשים מיד כועס

ואם תשאל, הלא למדנו, בשעה שהקדוש ברוך הוא בא לבית הכנסת ולא מצא שם עשרה מיד כועס, ואתה אמרת שהאחד ההוא שהקדים לבוא נתחבר בהשכינה, ועומד במדרגת צדיק.

משל לאחד שיצא לקראת המלך לפני כולם

אלא משל למלך, ששלח לכל בני העיר שיהיו נמצאים עמו ביום פלוני במקום פלוני, עד שהכינו עצמם אותן בני העיר, הקדים אחד מהם ובא למקום ההוא, בין כך ובין כך בא המלך, מצא לאיש ההוא שהקדים לבוא שם, אמר לו המלך אלו בני העיר איה הם, אמר לו, אדוני המלך, אני הקדמתי מהם, והרי הם באים אחרי כפי פקודת המלך, אז הוטב בעיני המלך, ויושב שם עמו ומספר עמו, ונעשה אוהבו של המלך, בין כך ובין כך באו כל העם ונתפייס המלך עמהם, ופטרם לשלום.

אבל אם אותן בני העיר אין באים, ואין גם אחד שיתקדם לספר למלך, ולהתראות בשבילם להודיע שכולם באים, מיד יכעס וירגז המלך.

זי הזוהר

יג. דרגא דצדיק היינו כח המשפיע, כמו שמדת היסוד המשפיע במלכות נקרא יסוד צדיק, וזה הנמצא ראשון בבית הכנסת ועוסק בתורה, או שאומר תהלים, הוא משפיע שלמות בהשכינה הקדושה, לגרום יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה שיושפע בה שפע רב, ועל זה דורש הפסוק

השכינה מוצאת איש אחד בבית הכנסת כאילו כולם נמצאים

אף כאן, כיון שאחד הקדים ונמצא בבית הכנסת, והשכינה באה ומוצאת אותו, אז נחשב כאילו כולם נמצאים שם, שהרי זה ממתין עבורם שם, ומיד מתחברת עמו השכינה, ויושבים בחבור אחד ונועדת עמו, ומחשבת אותו במדרגת בחינת צדיק.

ואם אחד לא הקדים ולא נמצא שם, מה כתוב: **"מְדוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ"** (ישעיהו נ, ב), ואין עשרה לא כתוב, אלא **"וְאֵין אִישׁ"** להתחבר עמי להיות אצלי, כמו שכתוב: **"אִישׁ הָאֱלֹהִים"** (דברים לג, א), להיות במדרגה של בחינת צדיק, ולא עוד אלא שעשתה התחברות עמו, ושואלת עליו אם יום אחד לא בא.

ולפיכך זכאי הוא מי שמקדים לבית הכנסת, להתעלות במדרגה עליונה ההיא שאמרנו.

לשבח את ה' בתשבחות של דוד המלך

כשמגיע הבקר והקהל נמצא בבית הכנסת, צריכים להמצא עם שירות ותשבחות של דוד המלך, והרי ביארנו שסדור התפלות הוא לעורר רחמים למעלה ולמטה, לתקן תקונים, ולעורר שמחה, שהרי בשביל זה עבודת הלוי לעורר אהבה וחדווה למעלה, על ידי שירות ותשבחות.

ווי למי שמדבר בבית הכנסת דברי חולין

ומי שמספר בבית הכנסת בדברי חול, אוי לו שמראה התפרדות, ווי לו שמגרע האמונה, ווי לו שאין לו חלק באלהי ישראל, שמראה שאין לו אלהים, ושלא נמצא שם, ואינו מתירא ממנו, ונוהג בזיון בתקון העליון שלמעלה.

ג' מחנות של מלאכים מתקבצים יחד עם ישראל בתפילתם

שהרי בשעה שמסדרים ישראל בבית הכנסת סדר השירות והתשבחות וסדר התפלה, אז נאספים שלשה מחנות מלאכים עליונים, מחנה אחת הם המלאכים הקדושים, שמשבחים להקדוש ברוך הוא ביום, לפי שיש מלאכים אחרים שמשבחים להקדוש ברוך הוא בלילה, ואלו הם אותן שמשבחים להקדוש ברוך הוא ואומרים שירות ותשבחות יחד עם ישראל ביום.

מחנה שניה הם המלאכים הקדושים, הנמצאים אצל ישראל בכל קדושה וקדושה שישראל מקדשים למטה, ותחת ממשלתם הם כל אותן שנתעוררים בכל אותן היכלות, על ידי אותה הקדושה שישראל מקדשים.

מחנה השלישית הם אותן המלאכים שנקראים עלמות עליונות, שמתקנים עם השכינה ומתקנים לה להכניסה לפני המלך, ואלו הן מחנות העליונות על כולם.

וכולם מתתקנים בהסדור של ישראל, שמתקנים למטה באותן שירות ותשבחות, ובאותן התפלות שישראל מתפללים.

וכאשר ג' מחנות האלו מזדמנים, אז פותחים ישראל בשירה ומזמרים לפני רבונם, ומחנה האחת ההיא הממונה לשבח לרבונם ביום, מזדמנות עליהם ומזמרים עמהם ביחד, באותן השבחים של דוד המלך, והרי נתבאר הדבר.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קסד ע"ב

כשמתפללים העם יחד הוא הדרת מלך

רבי יהודה אמר, כתוב: **"בְּרֵב עַם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ וּבֶאֱפֶס לֹאם מִחַתַּת רְזוּן"** (משלי יד, כח), בזמן שהקדוש ברוך הוא בא לבית הכנסת, שהוא מקדש מעט, וכל העם באים ביחד, ומתפללים ומודים ומשבחים להקדוש ברוך הוא, אז הדרת מלך היא, שסתם מלך רומז על מדת המלכות הקדושה, שנתתקנת ביופי ובתקון לעלות למעלה.

אם ה' בא והעם לא נמצא כל הטובה לא נמצא

"וּבֶאֱפֶס לֹאם מִחַתַּת רְזוּן", כאשר הוא מקדים לבית הכנסת והעם לא בא להתפלל ולשבח להקדוש ברוך הוא, אז כל אותה הממשלה שלמעלה, וכל אותן הממונים ומחנות העליונים, כולם נרחקים מן ההטבה ההיא שמתקנים על ידי תקוני המלך ההוא.

המלאכים מתחברים יחד עם ישראל בתיקוני השכינה

מה הטעם, לפי שבשעה ההיא שישאל למטה מסדרים התפלות והבקשות שלהם ומשבחים למלך עליון, אז כל אותן מחנות העליונים מסדרים תשבחות ומתקנים בתקון הקדוש ההוא, לפי שמחנות העליונים כולם חברים הם עם ישראל למטה, לשבח להקדוש ברוך הוא ביחד, להיות התעלות של הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה ביחד.

כשאין ישראל באים אין בכוחם של המלאכים להתקן

וכאשר הם מזדמנים להיות חברים עם ישראל, וישאל למטה אין באים לסדר תפלותיהם ובקשותיהם ולשבח לרבונם, אז כל מחנות הקדושים וממשלה העליונה נרחקים מן תקונם, שהרי אין עולים בהתעלות, ואין יכולים לשבח לרבונם כראוי, לפי שהשבח של הקדוש ברוך הוא צריך להיות ביחד למעלה ולמטה, עליונים ותחתונים בשעה אחת, ועל כן, **"מִחַתַּת רְזוּן"** כתוב, ולא מחתת מלך נ"י.

די גם בעשרה אנשים

ואפילו אם לא נתרבו בבית הכנסת אלא עשרה, באותן עשרה מזדמנים מחנות עליונים להיות עמהם חברים, מה הטעם, לפי שכל תקוני המלך ההוא הם בעשרה, ועל כן די בעשרה אם אין יותר.

זיו הזוהר **וּמִשְׁתַּרִי יִמְצָאֲנִי** מלשון שחר ושחרית. שהמלאכים הממונים, מפסידים על ידי זה תקונם יד. דורש רזון מלשון שרים ורוזנים, והיינו והשתלמותם, בהשפעת הנצרכת להם.

זוהר בהשמטות חלק ב' סימן י דף רעז ע"ב

משה לא עשה את הארון כיון שהוא עצמו הוא סוד ז"א

"וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים", אמר רבי שמעון, בכל הפרשה הזאת מצינו, שנמסרה העבודה בידיו של משה, מלבד שתיים, בכולן כתוב: "וְעָשִׂיתָ" וְעָשִׂיתָ, ובארון ובאפוד כתוב: "וְעָשׂוּ" וְעָשׂוּ, מה הטעם בארון לא, לפי שהארון היה כולל למשה בתוכו, שיאיר ממנו, ונצרך לאחרים שיתקנו התקון והיופי שלו, להכניסו אצלו.

משה לא עשה האפד שזה הוא ביסוד ושם דרגא דאהרן

באפד לא, לפי שאין הוא שלו, ולא נשתמש בו, ולא נצרך לו למשה לעשות העבודה של אחיו, שהרי משה הוא מלך, ואהרן הוא שושבין המלך.

ה' קיבל את עבודת אהרן רק כשנתקדש על ידי משה

ואם תשאל, הלא כתוב: "וְהִלַּבְשֶׁתָּ אֶת אֶהֱרֹן, וְאֶפְדָּתָּ לוֹ", וְנִתַּתָּ, וְשִׁמַּתָּ, הרי כל זה עבודת משה, והיא לכבודו של אהרן, אבל לא כן, אלא כבודו של משה הוא, שהרי הקדוש ברוך הוא לא בקש עבודת אהרן אלא באופן שתהיה על ידי משה, ואהרן לא היה יכול להתקדש אלא על ידי משה, ובכל היה נצרך אהרן למשה, וכל זה כבודו של משה הוא.

זוהר בהשמטות חלק ב' סימן י דף רעז ע"א

המשכן כעין מעשה שמים וארץ

"וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִּים זָהָב", אמר רבי שמעון, בא וראה, כתוב בפרשה הזאת מעשה שמים וארץ, וכל הצבא שלהם, שהרי הקדוש ברוך הוא לא צוה לעשות המשכן אלא כמו מעשה שמים וארץ, להיות כדמיון המדור שלמעלה, ולהתחבר זה בזה, כדמיון הנשמה והגוף להיות הכל אחד.

הכרובים שלמעלה כשבא להם אור אומרים שירה

כתוב: "בְּרִאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" (בראשית א, א), הם הסוד של שני הכרובים, אחד זכר ואחד נקבה להיותם דבקים זה בזה בחביבות, שנאמר את לרבות שלמעלה ושלמטה כאחד, להיות סוד הכרובים, הכל בכלל אחד, שכאשר תבא הארה עליונה על אותן הכרובים שלמעלה^[ט], מקשקשים בכנפיהם, ומרימים אותם למעלה, ואומרים שירה לבעבור גודל החדוה מהארה ההיא.

בכל יום בזמנים ידועים היו הכרובים למטה מעלים כנפיהם

כדמיון זה למטה, והרי ביארנו, סוד הכתוב: "וְהָיוּ הַכְּרֻבִּים פְּרָשִׁי כְנָפִים לְמַעַל סִכְכִּים בְּכִנְפֵיהֶם עַל הַכְּפֹרֶת", ולא כתוב פרושי כנפים למעלה סכוכים בכנפיהם, אלא שעל אות ונס היו עומדים, ובזמנים ידועים היו מרימים כנפיהם, ופורסים אותם למעלה בכל יום, והיו מסדרים אותם שיסוככו על הכפרת, ועל כן באות ונס היו עומדים.

^ט הכרובים שלמעלה הם שני המלאכים השרים הגדולים והנוראים שהשכינה מתלבשת בהם **זיו הזוהר**

דבר ששורה עליו רוח העליון נכנס בו רוח חיים

שהרי בכל מקום שרוח העליון הוא בא ושורה, ודאי בזה המקום ששורה, יש בו ממש, ועומד באות ונס, האדם הוא מן העפר, ועד שאין שורה עליו נצוץ הרוח שלמעלה, אין בו ממש, כיון ששורה עליו הרוח, יש בו ממש, ועומד בקיום.

קל וחומר ממטה אהרן

ואפשר תאמר, שרק ראייה זאת בלבדה יש, בא וראה מן מטה אהרן, שהוא עץ בלי ממש כלל, כיון שנתן בו הקדוש ברוך הוא מעט רוח, עמד בקיום, ונעשה בריה וממשות, ומה עץ שאין דרכו בכך, כיון ששלח בו הקדוש ברוך הוא רוח קטן אחד, עמד בקיום, והיה בו ממשות, הכרובים שיש בהם קדושה, ועומדים בקדושה כדמיון שלמעלה, על אחת כמה וכמה.

כשישראל היו צדיקים היו הכרובים בדבקות פנים בפנים

ובכל זמן שישראל היו זכאים, היו הכרובים דבקים בדבקות פנים בפנים, כשהיו חוטאים היו מהפכים פניהם זה מזה.

איך היו ישראל יודעים מה הכרובים עושים

מניין היו יודעים, כאן נחלקו גדולי העולם, אבל מעשן הקרבנות, ומן הקרבנות שעל גבי המזבח, ומן הכהן כאשר בירך את העם, באלו השלשה היו יודעים סוד הכרובים, אם הם מהפכים פניהם זה מן זה, והקדוש ברוך הוא רוצה שבניו יעשו תשובה.

א' על ידי עשן הקרבנות

בעשן הקרבנות, כשהיו ישראל זכאים, היה העשן עולה למעלה בדרך ישר, בעשן שהיה נראה כמקל, אם לצד מזרח, אם לצד מערב, או בכל צדי העולם, בדרך ישר היה עולה, וכאשר לא נטה לימין ולשמאל, אז ידעו שהיא עת רצון למעלה ולמטה, והקדוש ברוך הוא רוצה במעשה ישראל באהבה יתרה.

ב' על ידי שראו ארי אוכל הקרבנות

בקרבן המזבח, כשהיו ישראל זכאים, היה נראה כאש המזבח תבנית ארי שאוכל הקרבן שעל המזבח, וכאשר לא היו זכאים, היו רואים תבנית כלב רובץ על המזבח.

ג' על ידי הכהן בשעה שברך את ישראל

בהכהן כשהיה מברך את העם, בשעה שזקף ידיו, כשהיו ישראל ראוים לברכה, ידיו היו נזקפות בזקיפה בלי טורח כלל, ונתרוממו בשמחה וברצון, לפי שהשכינה שרתה עליהן, ונזקפו הן מעצמן, ואז ידע הכהן שישראל ראוים לברכה, וברכם ברצון הלב. **וכאשר** היו ידיו כבדות ובטורח רב נזקפו, ולא היה יכול להרימן בנקל, אז היה יודע שהשכינה אינה שורה על ידיו, וישראל אין ראוים לברכה.

לפי שבשעה שהשכינה באה להיות שורה על ידיו, כל אותן האצבעות שהן בצורה העליונה^[טז], היו משמחות בחדוה לקבל השכינה עליהן, והיו פורחות להזקף

זו הזוהר ונקראים מטטרו"ן וסנדלפו"ן. טז. כי עשר אצבעות הידים מרמזות על העשר ספירות שנקראות צורה

למעלה, כמו שהיו שמחים הכרובים של עולם הזה, וכל שכן אותן שלמעלה, לקבל השכינה על גביהם.

ספר זוהר השבת – לאבות ובנים, זקנים עם נערים
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

ספר הזוהר הקדוש הק לישראל דף היומי
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

זיו הזוהר

עליונה, ה' דימין חסדים, ה' דשמאל גבורות.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנג ע"ב

השולחן במשכן לא היה רגע ללא לחם

"וַעֲשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים וגו'", אמר רבי ייסא, שלחן הזה היה עומד בתוך המשכן, והברכה שלמעלה שרתה עליו, וממנו יצא מזון לכל העולם, ושלחן זה לא נצרך להיות ריקם אפילו רגע אחד, אלא להיות עליו מזון, שהרי הברכה אינה נמצאת על מקום ריק, ולפיכך נצרך להיות עליו לחם תמיד, שתהיה תמיד ברכה העליונה נמצאת בו, ומתוך שלחן ההוא יצאו ברכות ומזונות לכל שאר שלחנות שבעולם שמתברכים בשבילו.

בשעה שמברך יהיה על שלחנו לחם

שלחן כל אדם צריך להיות כך לפניו, בשעה שהוא מברך להקדוש ברוך הוא, כדי שתשרה עליו הברכה מלמעלה, ולא יהיה נראה ריקם, שהרי הברכות שלמעלה אין שורות במקום ריק, שכתוב: **"הַגִּידִי לִי מַה יֵּשׁ לָךְ בְּבֵיתִי"** (מלכים ב' ד, ב), וזה ביארו החברים.

אסור לברך על שלחן שלא אמרו עליו דברי תורה

שלחן שלא נאמר עליו דברי תורה, ולא בירך על המזון ההוא להקדוש ברוך הוא, עליו כתוב: **"כִּי כָל שְׁלַחֲנוֹת מְלֶאךָ קִיָּא צֵאָה בְּלִי מְקוֹם"** (ישעיהו כח, ח), ואסור לברך על השלחן ההוא^[יז], מפני מה, לפי שיש שלחן ויש שלחן.

שלחן אשר לפני ה'

שלחן שהוא מסודר לפני הקדוש ברוך הוא למעלה, והוא עומד תמיד לסדר עליו דברי תורה, או להכליל בו אותיות של דברי תורה, זו היא ברכת המזון שיש בה פסוקים ודברי תורה, והיא קולטת אותם אליה, וכולם נכללים בתוכה, ובהם האדם נשתלם ומשמח ויש לו שמחה, על שלחן זה כתוב: **"זֶה הַשְּׁלַחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'"** (יחזקאל מא, כב), **"לִפְנֵי ה'"**, ולא מלפני ה'.

שלחן שלא אמרו עליו דברי תורה

שלחן אחר יש שאין לו חלק בתורה, ואין לו חלק בקדושת התורה, שלחן ההוא נקרא **"קִיָּא צֵאָה"**, וזה הוא **"בְּלִי מְקוֹם"**, שאין לו חלק בצד הקדושה כלום.

זיו הזוהר יז. פירוש, שהשלחן המלא קיא צואה על ידי חברת מושב לצים אסור לאדם אחר לגשת לאכול על השלחן הזה, ולברך עליו, כי נצרך להתרחק ממנו כמו מצואה.

לפיכך שלחן שלא נאמר עליו דברי תורה, הרי הוא שלחן של "קיא צֹאֵה", הוא שלחן של אל אחר, אין לאותו שלחן חלק בהסוד של אל עליון.

שלחן שאמרו עליו דברי תורה עולה לפני ה'

שלחן שדברי תורה נאמרו עליו, לוקח הקדוש ברוך הוא שלחן הזה ומשים אותו לחלקו, ולא עוד אלא סורי"א הממונה הגדול לוקח כל אותן הדברים, ומשים צורת זה השלחן לפני הקדוש ברוך הוא, וכל אותן הדברים שנאמרו עליו, עולים על השלחן הזה, ונתעטר לפני המלך הקדוש, כך נשמע מהכתוב: **"זֶה הַשְּׁלָחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'"**, שנתעטר לפני הקדוש ברוך הוא.

בשלחן צריך גם דברי תורה וגם לתת לאכול לעניים

שלחנו של אדם עומד לטהרו מכל חטאיו, זכאי הוא מי ששתי אלה עומדים על שלחנו, דברי תורה וחלק לעניים מזה השלחן.

מלאך אחד מברך את בעל הבית

כאשר מסלקים לשלחן הזה מלפני האדם, שני מלאכים קדושים נזדמנים שם, אחד מימין ואחד משמאל, אחד אומר, זה הוא השלחן של מלך הקדוש שפלוגי היה מסדר לפניו, מסודר יהיה תמיד שלחן זה בברכות עליונות, ושפע וגדולה עליונה יניח הקדוש ברוך הוא עלי.

מלאך אחד אומר שבכח התורה שאמרו יתברך השלחן למעלה

ואחד אומר, זה הוא השלחן של המלך הקדוש שפלוגי היה מסדר לפניו, זה הוא השלחן אשר עליונים ותחתונים יברכו לו, מסודר יהיה זה השלחן לפני אל עליון בעולם הזה ובעולם הבא.

מסלקים השלחן בצניעות

רבי אבא, כשהיו מסלקים השלחן מלפניו, היה מכסה לו, והיה אומר, תסלקו זה השלחן בהצנע, שלא יהיה בבושה לפני שלוחי המלך.

שלחן של אדם מזכה לו

שלחנו של אדם מזכה לו לעולם הבא, ומזכה לו למזונות בעולם הזה, ומזכה לו להזכר לטוב לפני אל עליון, ומזכה לו שיתוסף כח ושפע במקום שנצרך, אשרי חלקו של אדם הזה בעולם הזה ובעולם הבא.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנד ע"א

השלחן הוא העיקר

רבי יעקב אמר, **"וְעֲשִׂיתָ שְׁלָחַן וגו'"**, שלחן זה הוא למטה, לשים עליו לחם הפנים, מי מהם מוטב זה מן זה לחם או שלחן, אפשר תאמר שהכל אחד, הרי השלחן מסודר בשביל הלחם ההוא, ועוד הרי השלחן למטה והלחם עליו.

מן השלחן יוצא מזון לעולם

אמנם לא כן, אלא השלחן הוא העיקר בהסתדרותו, לקבל ברכות שלמעלה ומזון לעולם, ומן סוד זה השלחן יוצא מזון לעולם, כמו שנשפע בו מלמעלה^[ט], והלחם ההוא הוא הפרי והמזון שיוצא משלחן הזה, להראות שמשלחן הזה יוצא פירות ואבים ומזונות לעולם. **אם** לא נמצא בהם גם ענבים שהם הפירות של הכרם אין נמצאים, אם עץ אין, גם פרי העץ אין נמצאים בעולם, לפיכך השלחן הוא העיקר, והמזון היוצא ממנו הוא לחם הפנים.

על ידי אכילת הכהנים מתברכים המאכלים שלא ישלוט בהם יצר הרע

והכהנים היו מלקטים פירות השלחן משבת לשבת, להראות שמזון העליון יוצא מתוך השלחן ההוא.

ובשביל לחם ההוא שהיו מלקטים הכהנים, נתברך כל מזון ומזון שאכלו ושתו, שלא יקטרג בהם יצר הרע, שהרי יצר הרע לא נמצא אלא מתוך מאכל ומשתה, ככתוב: **"פֶּן אֲשַׁבֵּעַ וְכַחֲשֵׁתִי וגו'"** (משלי ל, ט), שמתוך מאכל ומשתה יצר הרע נתרבה במעיו של אדם.

הכהנים בעצמם היו צריכים לזה יותר מכל העם

לחם זה שהוא המזון היוצא מתוך השלחן, מברך המזון של הכהנים שלא ימצא בהם מקטרג לקטרג אותם, מלעבוד בלב שלם להקדוש ברוך הוא, וזה נצרך לכהנים יותר מלכל העולם, ולפיכך השלחן הוא העיקר, ופירות ומזונות היוצאים ממנו הוא הלחם ההוא.

שלחן בצד צפון

שלחן זה נצרך סדור שלו, להתתקן בצד צפון^[ט], שכתוב: **"וְהִשְׁלַחַן תִּתֵּן עַל צֵלַע צָפוֹן"**, מה הטעם, לפי שמשם מתחלת התעוררת החדוה, ומצד ההוא נמצאים בו פירות יותר מבצד אחר, מכח התעוררת החדוה שלו בתחלה, כמו שכתוב: **"שְׁמָאֵלוּ תַּחַת לְרֹאשִׁי"**, ואחר כך, **"וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבִקֵנִי"** (שיר השירים ב, ו).

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנד ע"ב

לאכול בנקיות הגוף

שלחנו של אדם צריך להמצא בנקיות הגוף, שלא יקרב לאכול מזונות שלו אלא בנקיות גופו, ועל כן צריך האדם לפנות עצמו תחלה טרם שרוצה לאכול מזונות, כי בשלחן הטהור מזון ההוא שהכין עליו יש בו רצון הקדוש ברוך הוא, ובשביל זה אל יתקרב לשלחן ההוא קיא צואה, שהוא מסוד צד הטומאה, ואל יקבל צד הטומאה כלום מן המזון ההוא שעל השלחן הזה.

מים אחרונים לצד הסטרא אחרא

לאחר שאכל האדם והתענג, צריך ליתן חלק התמצית לצד הטומאה, ומה הוא, מים האחרונים, מן זוהם הידים, כי נצרך לצד הטומאה החלק שמגיע לו, ועל כן ודאי

זיו הזוהר יח. כי שלחן וכן מזבח מרמזים על מדת המלכות. התעוררות היחוד הקדוש שלמעלה, להשפעת יט. כי צפון מרמז על גבורה ואש, שהוא התחלת השפע.

מים האחרונים חובה, חובה הם, ובמקום של חובה יניחו^[א], וזהו חיוב על האדם ליתן לו חלק הזה, ועל כן אין צריך לברך על נטילה זו, שהרי הברכה אינה בצד הטומאה.

בריא לגוף אם אוכלים בגוף נקי

ולפיכך צריך האדם שלא יתן המזון שעל שלחנו לתוך קיא צואה שבמעיו, וכל שכן שנקיות הגוף טובה לאדם לבריאת ותקון גופו, ועל כן, השלחן נצרך לאכול בו בנקיות, כמו שנתבאר.

שלחן זה שעמד בבית המקדש, הוא בשביל שימצא בו מזון, ולהוציא ממנו מזון, ועל כן אפילו רגע אחד לא נצרך לעמד ריקם.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנה ע"א

אין הברכה שורה במקום ריק

שלחן אחר הטמא הוא שלחן ריק, ואין נצרך לתת לו מקום במקום הקדוש, ועל כן שלחן המקדש אפילו רגע אחד לא עמד בלי מזון, ונצרך שלא ימצא בו מקום פגום, שהרי ברכה העליונה אינה נמצאת במקום פגום.

זה הוא בהשלחן שלפני הקדוש ברוך הוא, ושלחן האדם שמברך עליו להקדוש ברוך הוא, גם כן לא נצרך להיות ריק, שהרי אין הברכה שורה במקום ריק.

שמו לחם הפנים

לחם שעל שלחן הקדוש ברוך הוא, שנים עשר הם, והרי ביארנו סוד הלחם, שהם סוד הפנים^[ב], ועל כן נקרא לחם הפנים שהרי המזון והפרנסה של העולם מאותן פנים העליונים באים, ולפיכך לחם הזה הוא פנימיות הכל, והוא בסוד עליון כראוי.

לחם הפנים הוא מאכל אותן הפנים העליונים, המזון והשפע היוצא לעולם באים מהם, ונוחים על השלחן ההוא, ולפי שזה השלחן היה מקבל מזון ושפע מאותן הפנים שלמעלה, והוא הוציא מזון ושפע מאותן הפנים הפנימים, והמזון שנמשך נעשה על ידי הלחם ההוא כמו שנתבאר, לחם חום היה נקרב וחום הוסר משם^[ב], והרי ביארנו כן מהכתוב: **"בַּיּוֹם הַלֵּקְחוּ"** (שמואל א' כא, ז).

ובעבור זה השלחן, יש לו לאדם לשמור סודות השלחן שלו, בכל אותן האופנים כמו שאמרנו.

זיו הזוהר פירוש, שהסטרא אחרא נקרא מקום של חובה, הוא, וזהו דאינון את בשמיה כפילא וקלישא. **כב.** למען הודיע לעולם על ידי הנס הזה, שנשפע בו השפע דלעילא. **כא.** י"ב חלות הם סוד י"ב צירופי שם הוי"ה ברוך ששואף תמיד לחייב את האדם בקטרוגים שונים.

זוהר חלק א' פרשת נח דף עד ע"א

בשעת עשיית המנורה למדה השכינה להאומנים מה לעשות

"וַעֲשִׂיתָ מִנֹּרַת זָהָב טָהוֹר מִקְשֵׁה תַעֲשֶׂה הַמִּנֹּרָה", אמר רבי שמעון, **"מִקְשֵׁה תַעֲשֶׂה הַמִּנֹּרָה"**, אם היא מקשה, מהו תעשה^[כ], אלא ודאי הכל באות ונס נעשית היא מעצמה, כיון שהתחילו לעשות, היתה המלאכה מלמדת להאומנים איך צריכים לעשות בה מה שלא ידעו מקודם לזה, מה הטעם, לפי שברכת הקדוש ברוך הוא שרתה על ידיהם, וזה דומה למה שכתוב: **"וְהַבִּית בְּהַבְנָתוֹ אָבֵן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה"** (מלכים א' ו, ט), **"וְהַבִּית בְּהַבְנָתוֹ"**, וכי לא היה בונה אותו שלמה וכל האומנים שהיו שם, מהו **"בְּהַבְנָתוֹ"**, אלא שהוא נבנה מעצמו, שהיה הבית מלמד להאומנים איך צריכים לעשות, ולא עבר מעיניהם הרושם של אותה המלאכה ממש, והסתכלו בו ועשו עד שנבנה כל הבית.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנט ע"א

משה ראה את מט"ט משמש למעלה וכך התלמד

"וַרְאֵה וַעֲשֶׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אָתָּה מְרַאֶה בְּהָר", אמר רבי יוסי, כתוב: **"וְהַקְמֹת אֶת הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ וְגו'"**, למדנו, שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, כל התקונים וכל הצורות של המשכן, כל אחד ואחד כראוי לו, וראה לו למטטרו"ן שהיה משמש ככהן גדול בפנים.

לא הוקם המשכן למעלה עד שהוקם המשכן למטה

ואם תשאל, הלא לא הוקם המשכן למעלה עד היום שהוקם המשכן למטה, ולא שמש נע"ר ההוא למעלה^[כז] עד היום ששמש למטה במשכן אחר הזה.

אלא ודאי כך הוא, שהרי המשכן לא הוקם למעלה עד שהוקם המשכן למטה, אבל משה ראה מראה כל המשכן למעלה, ולא היה מסודר במעמדו עד שהוקם המשכן למטה, וראה לו למטטרו"ן שישמש אחר כך, ולא שהיה משמש אז בזמן ההוא, אלא שיהיה משמש אחר כך.

אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, ראה המשכן, וראה הנע"ר, הכל מתעכב עד שיקים כך למטה.

זיו הזוהר

כג. כי **"מִקְשֵׁה"** היינו מעשה ידי אדם, ו**"תַעֲשֶׂה"** היינו ממילא. **כד.** מטטרו"ן שר הפנים נקרא נע"ר

מיכאל משמש בתוך משכן מט"ט

ואם תשאל, אם כן מטטרו"ן הוא המשמש בכהונה הגדולה, אלא ודאי המשכן שלו הוא, ומיכאל הכהן הגדול הוא המשמש בתוך המשכן ההוא של מטטרו"ן, כדמיון שמשמש הכהן הגדול העליון למעלה, בתוך משכן אחר הנסתר שאינו מתגלה, שהוא בסוד עולם הבא.

למעלה שני משכנות ושני כהנים

שני משכנות הם, אחד הוא משכן הנסתר העליון, ואחד הוא המשכן של מטטרו"ן, ושני כהנים הם, אחד אור הראשון, ואחד מיכאל הכהן הגדול למטה.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכא ע"א

ה' הראה למשה צורת כל דבר למעלה

רבי שמעון אמר, בא וראה, בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה עשה המשכן, היה משה עומד ותוהה, שלא ידע מה לעשות, עד שהראה לו הקדוש ברוך הוא בראית העין, ככתוב: **"וַיֵּרָא וַעֲשֶׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֶתָּה מֵרָאֶה בְּהָר"**, מהו **"בְּתַבְנִיתָם"**, אלא למדנו, שהראה לו הקדוש ברוך הוא למשה צורת כל דבר ודבר, כהצורה ההיא שהיא למעלה, וכל דבר ודבר היה עושה הצורה שלו, כהצורה שהיא למעלה.

ה' הראה למשה כל הכלים בתוך המלכות

"אֲשֶׁר אֶתָּה מֵרָאֶה בְּהָר", אשר אתה רואה צריך לומר, אלא למדנו, שאספקלריא שאינה מאירה הראה לו הקדוש ברוך הוא, בתוכה כל אותן הגוונים והצורות^[כח], שיהיו נעשים למטה, כמו המראה שראה בתוכה כל אותן הצורות, כך נשמע מהכתוב: **"אֲשֶׁר אֶתָּה מֵרָאֶה בְּהָר"**, **"אֶתָּה"**, זה סוד האספקלריא שאינה מאירה, שהראה לו בתוכה כל אותן הצורות, ומשה ראה אותן כל דבר ודבר על תקונו, כמי שרואה בתוך מראה של זכוכית ובתוך המראה שנראה בו כל הצורות, וכאשר הסתכל בהן משה היה קשה לו להבין עשייתן, אמר לו הקדוש ברוך הוא, משה, אתה בסממניך, ואני בסממני, אז נתישב משה במעשה המשכן.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רמא ע"א

ה' הראה למשה כל דבר בד' מיני אש

ובא וראה, כאשר צוה הקדוש ברוך הוא למשה על המשכן, לא היה יכול לעמוד בו, עד שהראה לו הקדוש ברוך הוא הכל בצורתו, כל דבר ודבר, במה הראה לו, באש לבנה

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רמא ע"א

המושאל לספירת מלכות, והמבין יבין, והמכיוון הוא, שעל ידי זה שיהיו נעשים למטה בתבנית הרוחניים שבמשכן שלמעלה, תהיה למטה השראת השכינה שם, היינו התקשרות הרוחניות דקדושה, בכלים הגשמיים שבמשכן, והיינו שאמר הקדוש ברוך הוא למשה, אתה בסממניך ואני בסממני.

כה. ספירת המלכות נקראת אספקלריא שאינה מאירה, כדמיון הלבנה שאין לה אור של עצמה, אלא מה שמאירים בה ספירות אחרות, אספקלריא היא מלה זרה, מלשון לע"ז שקורין לזכוכית העינים (אספעקס). ולפי שהוא כלי שרואין על ידו מה שלא נוכל לראות בלעדו, לכן הוא שם

ובאש שחורה ובאש אדומה ובאש ירוקה, מה כתוב: **"וְרָאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֶתָּה מְרָאָה בְּהָר"**, עם כל זה היה קשה לו למשה להבין.

משה אמר לחכמי לב ונחשב כאילו עשה בעצמו

בא וראה, אף על פי שהראה לו עין בעין, לא רצה משה לעשות, ואפשר תאמר שהוא לא ידע לעשות, או שחכמה לא היתה עמו, בא וראה, בצלאל ואהליאב וכל שאר עושי המלאכה, אף על פי שלא ראו כמשה, מה כתוב: **"וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְהֵנָּה עֲשׂוּ אֹתָהּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' בְּן עֲשׂוּ וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה"**, אם הם שלא ראו עשו כך, משה שראה על אחת כמה וכמה, אלא משה אף על פי שהסתלק מעבודת המשכן, הכל היה בידו, ועל ידו, ונקרא על שמו, ועל כן כתוב: **"וְרָאָה וַעֲשֵׂה וגו'"**.

דבר אחר, משה נסתלק מן זה, ונתן מקומו לאחר, עד שאמר לו הקדוש ברוך הוא: **"רָאָה קִרְאֹתִי בְּשֵׁם בְּצִלָּאֵל וגו'"**, וכתוב: **"וַעֲשֵׂה בְּצִלָּאֵל וְאַהֲלִיאֵב וגו'"**, ועם כל זה, כיון שהוא פקד ובפקודתו נעשה, הרי הוא עושה הכל.

הכל נקרא על שמו של משה שהוא הקים את המשכן

ועוד, שכל מלאכה אינה מתקיימת אלא בגמר המלאכה, ועל כן **"וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן"**, בקשו להקימו כל אותן חכמי לב, ולא היה מתקיים, בשביל כבודו של משה, עד שבא משה והקים אותו, וזה נתבאר.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קסב ע"ב

כל החלקים של המשכן מצטרפים לגוף אחד

"וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יָרִיעַת וגו'", אמר רבי חייא, הרי כאן סוד היחוד, שהרי תקון המשכן מכמה מדרגות הוא, שכתוב בו: **"וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד"**, להראות שכל אברי הגוף כולם סוד של גוף אחד.

המשכן הוא כמו אבריו של אדם

באדם יש בו כמה אברים עליונים ותחתונים, אלה הפנימים בפנים ואלה החיצונים מבחוץ, וכולם נקראים גוף אחד, ונקרא איש אחד בחבור אחד, אף כן המשכן, כל האברים שלו כדמיון שלמעלה, וכאשר נתחברו כולם יחד, אז כתוב: **"וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד"**.

גם מצות התורה כשמתיוחדים יחד זה תיקון שלם

כדמיון זה מצות התורה כולן הן אברים בהסוד שלמעלה, וכאשר מתחברין כולן יחד, אז כולן עולות לסוד אחד^[כז], סוד המשכן שהוא אברים ופרקים, כולם עולים לסוד של אדם, כדמיון מצות התורה, שהרי מצות התורה כולן הן בסוד של אדם בחינת זכר ובחינת נקבה, שכאשר מתחברים יחד הם אחד בסוד האדם.

מי שאינו מקיים אפילו מצוה אחת הוא פוגם

כל הגורע אפילו מצוה אחת מהתורה, כאילו פגם הצורה של סוד האמונה, שהרי כולן הן חלקים ואברים בצורת אדם, ולפיכך הכל עולה בסוד היחוד, ועל כן ישראל הם גוי אחד,

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קסב ע"ב

כז. היינו סוד השכינה, שכלולה מן תרי"ג אורות רמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה, שהן נכללות

שכתוב: "וַאֲתָן צֹאנִי צֶאֱן מִרְעִיתִי אֲדָם אֲתָם" (יחזקאל לד, לא), וכתוב: "וּמִי כְעֶמֶךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ" (דברי הימים א' יז, כא).

הינד מעוניין להקדיש

דָּקָה בְּיוֹם?

לְקַרֵּא זוהר הַקִּדּוּשׁ

ההודעה הזאת נכתבה בשבילך!!!

כאן ניתן להשיג בחינם ספרי זוהר לכל המעוניין להקדיש דקה ביום לקראת זוהר הקדוש, כל יום אתה לומד דקה זוהר ומקרב את הגאולה ברחמים (זוהר דף קכ"ד).

כשיבוא משיח יאמר עליך:
"בזכותך הגעתו
לך יש חלק בגאולת העם".

בית שמש: 0548-436784, ירושלים: 02-6255789
בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449
במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

החפץ חיים והחזון איש זי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזוהר העולמי - 0548436784)

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קסד ע"ב

תיקון השכינה על ידי עשר ספירות

רבי יהודה אמר, **"וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעוֹת, עֶשֶׂר"**, לפי שתקון המשכן כדמיון תקון השכינה בעשרה הוא, להיות כראוי.

רבי חייא אמר, עשר יריעות הן, שהן עשרה רקיעים, ומי הם, יריעות המשכן שהם עשר^[כז], וקיימות ליתן דעת לחכמי לב, מי שיבין בהן, יסתכל בחכמה הגדולה ובסודות העולם, ויסתכל למעלה, במקום שהוא שכל אחד ואחד נדבק בו, מלבד שתים שהן קיימות בימין ובשמאל, והן גנוזות עם השכינה.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קעב ע"א

הקרסים נראו ככוכבים

"וְעֲשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קְרָסִי זָהָב", וכתוב: **"וְעֲשִׂיתָ קְרָסִי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים"**, אמר רבי אבא, למדנו, מי שלא ראה אותן הקרסים במשכן, לא ראה אור הכוכבים ברקיע, לפי שבמראה ההוא ובגוון ההוא היו דומים לכל מי שהסתכל בהם.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלה ע"ב

ד' אותיות דאדנ"י ודהוי"ה נכללים יחד ביחוד

"וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד", בסוד המשכן קיימים סודות עליונים, הסוד של השם הקדוש אדנ"י, זה הוא סוד המשכן, והוא דמיון סוד העליון, סוד הארון, כמו שכתוב: **"הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדֹנָן כָּל הָאָרֶץ"** (יהושע ג, יא), **"אֲדֹנָן כָּל הָאָרֶץ"**, זה הוא הסוד הקדוש של השם אדנ"י, וזה הוא כדמיון הסוד של השם הקדוש העליון הוי"ה.

והאותיות של שני שמות האלה נכללות אלו באלו יאהדונה"י והכל אחד, והכל הוא סוד אחד באותיות הקדושות.

זיו הזוהר

כז. פירוש, שעשר יריעות המשכן מרמזות על העשרה רקיעים.

משכן שלמטה עומד בסוד משכן של מלכות ומלכות במשכן דאמא

ועל כן המשכן שלמטה בארץ, מתקיים בסוד המשכן העליון, והמשכן העליון ההוא מתקיים בסוד משכן אחר העליון על הכל, והכל הוא נכלל זה בזה להיות אחד, ועל זה כתיב:

"וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד."

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלג ע"ב

לתת מקום לקליפת נוגה כדי שישמור על הקדושה

"וְעֵשֶׂת יָרִיעַת עֲזִים לְאַהֲלֵ עַל הַמִּשְׁכָּן וּגו', אמר רבי אלעזר, מפני מה **"עֲזִים"**, אלא סוד הגוון שלו, לתת לו מקום בסוד הקדושה^[כח], ולפיכך **"יָרִיעַת עֲזִים"** ודאי. **כתוב: "אֶל גִּנַּת אֲגוֹז יִרְדְּתִי וּגו'"** (שיר השירים ו, יא), זה נתבאר, אבל כמו שאגוז יש לו קליפה הסובב וחופה על המוח, והמוח בפנים, אף כך בכל דבר שבקדושה, הקדושה בפנים, וצד הטומאה מבחוץ, וזהו הסוד, **"רָשַׁע מִכְתִּיר אֶת הַצַּדִּיק"** (חבקוק א, ד), ועל כן נקרא אגוז, וזה נתבאר.

יריעות עזים עולים למספר ד"ל שזה העני ביותר

בא וראה, במה שמבחוץ, כל מה שמוסיף נגרע, וסימנך פרי החג שמתמעטים והולכים, אף כאן כך במה שמבפנים, כתוב: **"וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֹשֶׂר יָרִיעַת"**, ובמה שמבחוץ כתוב: **"עֲשֵׂתִי עֹשֶׂה יָרִיעַת"**, הוסיף במספר וגרע, הוסיף במספר שכתוב: **"אֶרֶךְ הַיָּרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה"**, וכאשר תצרף המספר עולה למספר ד"ל, שאין גרוע בכל אותן מיני עניות כזה שנקרא דל, ולפיכך, כאשר עולה בהמספר יותר, נמצא שנגרע.

יריעות המשכן עולים למספר ל"ב שהוא רומז ללב נתיבות החכמה

וכאשר הוא גורע בהמספר, עולה בהתעלות, שמספר היריעות שמבפנים עולה לסוד מספר ל"ב^[כט], שהוא סוד כל האמונה, וסוד שם הקדוש, ועל כן, זה עולה וזה נגרע, זה עולה ונגרע, וזה נגרע ועולה, זה בפנים וזה בחוץ.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קע ע"א

הקרשים דומים לשרפים

"וְעֵשֶׂת אֶת הַקָּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים", כתוב כאן עומדים, וכתוב: **"שָׂרָפִים עֲמֻדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים וּגו'"** (ישעיהו ו, ב), מעשה המשכן באותן הקרשים כדמיון אותן השרפים, אלו עומדים ואלו עומדים.

ואם תשאל, הלא כל צבא השמים עומדים הם כולם, ככתוב: **"וְנִתַּחֲתִי לָךְ מַהֲלָכִים בֵּין הָעֲמֻדִים הָאֵלֶּה"** (זכריה ג, ז), וכתוב: **"וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם עֲמֵד עָלָיו וּגו'"** (מלכים א' כב, יט), שהרי כל מחנות העליונים אין להם פרקי רגלים, וכולם קיימים בעמידה, אלא ודאי כולם

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קע ע"א

כח. כי עזים היינו שעירים, מורה על כח הסטרא אחרא, וכיון שגם הם יונקים חיותם בהתחלת שורשם מהקדושה, כידוע בסוד הכתוב: **"וְרָגְלֶיהָ"** לרדת מות, לכן ניתן לעזים מקום במשכן. כט. שהיה האורך כ"ח והרוחב ארבע הרי ל"ב, וזה רמז על ל"ב נתיבות פליאות חכמה, הנזכר בספר

זיו הזוהר

יצירה. ל. כי בכל מקום שישאל ששמים בשמחה של מצוה, שם יש השראת השכינה. לא. קדושת

אף כאן כתוב: "וְהִבְרִית הִתִּיכֵן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה", שאחז בזה ואחז בזה.

ביעקב נכללים חסדים דאבא וגבורות דאמא

שלמדנו, מהו "אִישׁ תָּם", כתרוממו שלים, שלם מהכל, שלם לשני הצדדים, להנסתר שבנסתרות הנקרא קדמו"ן הקדו"ש ולהנגלה שנקרא פנ"י קטנו"ת, שלם לחסד העליין ולגבורה העליונה, והשלים לזה ולזה.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קעו ע"א

מוכרח שהכל הוא אחד וכולם תלויין באור אין סוף ברוך הוא

אמר רבי אלעזר, נראה, שיעקב מתוך הדין הקשה יצא, שהרי יצחק דין הקשה אחז לחלקו, אמר לו רבי שמעון, האם אך זה בלבד, והלא יצחק מתוך החסד יצא, וכן כולם דין מתוך רחמים יוצא, ורחמים מתוך דין.

אברהם ירש נחלת החסד, יצא יצחק בדין מתוך החסד, יעקב יצא ברחמים מתוך הדין הקשה, וכך הוא למעלה זה מן זה יוצא, ויונק זה מן זה, עד שנודע שהכל הוא אחד, ומאחד תולים כולם, והכל נמצא אחד, ברוך שמו לעולם ולעולמי עולמים.

השלמות הוא כשהחסד והגבורה נכללים זה בזה

אמר רבי אלעזר, מובן שאין שלמות אלא כאשר נאחז זה מן זה, ואחד נאחז בשניהם, להיותו יסוד הכל, כמו יעקב, וזהו שכתוב: "מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה".

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קעו ע"א

יש רק מועטים העוסקים בתורה

וְיִישׁ הָעֲמֻדִים וְחֲשִׁקֵּיהֶם כָּסֶף, למדנו, שאמר רבי יצחק, בימים הראשונים היה אדם אומר לחברו, אמור לי ענין אחד מן התורה ואתן לך מנה כסף, ועתה אומר אדם לחברו, אתן לך מנה כסף שתשב ותעמל בתורה, ואין מי שישגיח בו ואין מי שיתן און קשבת לדבריו^[לב], מלבד אותן מועטים קדושי עליונים, שהקדוש ברוך הוא משתבח בהם, שכתוב: "וְעַמְּךָ כָּלֶם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהִתְפָּאֵר" (ישעיהו ס, כא), "בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן".

זוהר הזוהר

נשתקע לגמרי זה וחשקיהם כסף, כי אף גם זאת אין בנמצא שיאמר אדם לחברו טול מנה כסף ואשתדל באורייתא, אבל לדאבון לבנו נמצא להיפוך לגמרי והיינו שאומר אדם לחברו טול מנה כסף בעבור אי השתדלותך באורייתא, השם יתברך ירחם עלינו, ויעשה למען תורתו, להוציאנו מאפלה לאורה במהרה.

יעקב היא משורש ספירת תפארת, מדת הרחמים הכלולה מן חסד וגבורה, בחינת ימין ובחינת שמאל, והיינו בריח התיכון, וקדושת משה היא שם מלגו, בבחינת פנימיות, שהוא סוד ספירת הדעת המאירה בפנימיות מעולם האצילות שנקרא עתיקא קדישא, וספירת התפארת שורש קדושת יעקב נקרא זעיר אנפין. לב. ועתה בדורותינו

נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 054-8436784

קבר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע
אוהל הרשב"י

70,000 איש

מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף
כל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מהזוהר.
בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד
אלף פעמים את הזוהר הקדוש

המצטרף יזכה לברכה מידי חודש
בציון של אוהל הרשב"י במירון
ומקבל שכר כנגד כולם - 70 מיליון סיומים של כל ספרי הזוהר

להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com

יש לציין: שם ומשפחה, שם האמא, מקום הלימוד, עיר, טלפון
וכן את סוג הבקשה לברכה: זוג, פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, וכו'

שְׂעָרֵי שְׁמַיִם נִפְתָּח, וּמִיד לָנוּ יְרוּחַ, לְהַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ כְּפִי שְׁהִבְטָח,
וּמְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ לָנוּ יִשְׁלַח, וּבְאוֹר הַשְּׁלוֹם וְהַשְׁלִיחַ וְהַשְׁקֵט וּבְטָח

מפעל הזוהר העולמי

סניף ירושלים

רחוב לייב דיין 19/1 ירושלים, 95181

טל: 02-9923264/0546839989

thelightofthezohar@gmail.com

להזמנות ספרי הזוהר

טפסים להצטרפות של 70,000 איש, סטים, ספרים,
עלונים - עברית ובאנגלית, שיעורים, דרשות, דיסקים, ועוד
בארץ ובחו"ל.

הרוצה לארגן דרשה בעירו ולהזמין את **"ק מן אדמו"ר שליט"א**,
על מנת לחזק לימוד הזוהר הקדוש, נא להתקשר:
לר' יהושע גולדשטיין נ"י

טל: 02-9923264/0546839989

בנק הדואר 22251075

Mifal HaZohar Haolami

Jerusalem Branch - Yehoshua Goldstein

Leib Dayan 19/1, Jerusalem 95181

02-992-3264, 054-683-9989

thelightofthezohar@gmail.com

To order sets of the Zohar HaKadosh, Books, Booklets, CD's, and more.

To sign up for "The Light of The Zohar" English newsletter,

thelightofthezohar@gmail.com Send a message to

www.TheLightofTheZohar.blogspot.com Visit us on line at

www.Ha-zohar.info

www.Ha-Zohar.com

To sponsor the English Newsletters for distribution all over the world,

Send your donations through Pay Pal: HazakWeematz@gmail.com

Or deposit into Chase Bank Account # 883 033 979 Routing # 322 271 627

All who bring merit to the many will merit to righteous children.

Bank HaDoar 22251075

בס"ד

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.

בא והטה שכם, למפעל הקדוש
שכלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לסבת מגן!
ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח בולו שלך,

מן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפלה וישועה:

ובן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!

בס"ד

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון		מספר חשבון									
בנק	סניף												

קוד מוסד										אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה			

לכבוד בנק _____
סניף _____
כתובת הסניף _____

אני/הח"מ _____ (שם בעל/ החשבון כמפוע בספרי הבנק) מס' זהות _____
רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

- נתונים לכן הוא הוראה לחיוב את חשבונו הנ"ל בסניפכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיומציאו לכם מדי פעם באמצעי מגנו, ע"י יגן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
2. ידוע לי/לנו כי:
- א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מכן ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין.
 - ב. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל פראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
 - ג. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכזר/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המידע או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו.
 3. ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוסד.
 4. ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב ע"י ההרשאה זו, ויפועו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.
 5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב ההרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה פגיעה חוקית או אחרת לביצועו.
 6. הבנק רשאי להוציא/נין מן ההסדר המפורט בכתב ההרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, וידוע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.
 7. נא לאשר לי/גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי ההרשאה מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____
חתימת בעל/י החשבון _____

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפי' זוהר פ' לך לך)
רח' נחשון 10 בית שמש 29099
בית שמש

קוד מסלוקה		סוג חשבון		מספר חשבון									
בנק	סניף												

קוד מוסד										אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה			

קבלנו הוראות פ' _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מגנו שתציעו לנו מדי פעם בפעם, ואשר מספר חשבונו/נס בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב ההרשאה.

רשנו לפיכך את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה פגיעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה הצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעלי/י החשבון, או כל עוד לא הוצא/י בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור לא יפוע בהחייבות/יתים כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____
סניף _____
חתימה וחומת הסניף _____

תאריך _____